

Bilag II.

Skønt jeg kan slutte mig til mine Kollegers Anbefaling af Forslaget om Oprettelse af en tredie Afdeling for de studerende, og skønt de Ændringer af den opstillede Timeplan, jeg finder nødvendige, ere smaa, mener jeg dog paa Grund af Forslagets Motivering, og da de smaa Ændringer vedrøre vigtige Principper, at burde udtale mig nærmere om Forslagets Grundlag og Enkeltheder.

Jeg mener, at Undervisningen vil være mest frugtbringende, naar den baseres paa et Par Fag som Hovedfag, medens de øvrige holdes inden for de Grænser, som Hensynet til deres Nytte for Livet bestemmer. Hovedfagene bør da være saadanne, som særlig ere stiftede til Udvikling af Elevernes aandelige Evner og Modenhed, og de maa læses paa en saadan Maade, at det er Udviklingen og ikke Kundskabsmeddelelsen, der spiller Hovedrollen.

Denne Fordring er ikke opfyldt af det foreliggende Forslag, idet alle Fagene have faaet omtrent samme Vægt; der er intet af dem, der med det tildelte Timetal kan læses som Hovedfag.

Latinens Stilling er bleven væsentlig forandret, idet det Timeantal, Faget har faaet til Disposition, medfører, at dets Betydning bliver rent sproglig, medens dets litterære og historiske Side maa betragtes som opgiven; jeg finder denne Forandring meget heldig; man har stillet sig et Maal, som man kan naa, og opgivet et, som af de samme Grunde, som jeg vil anføre ved Omtalen af de levende Sprog, maa anses for uopnaaelig.

Det Dannelsesmoment, man saaledes har opgivet at søge i det gamle Sprog, mene Forslagsstillerne nu at finde i de nyere Sprog; de skulle benyttes til "... dels ved Gennemgang af karakteristiske Hovedværker inden for vedkommende Litteratur at vejlede til Forstaaelse af Folkenes Udvikling og Liv". At dette Maal skulde kunne naas blot tilnærmelsesvis, anser jeg for ganske umuligt.

I Frank og Tysk søger man nu at bringe Eleverne saa vidt, at de uden Besvær kunne læse en ikke for vanskelig Bog; man har givet de levende Sprog en Plads som rene Nyttefag med en passende Begrænsning, og jeg har altid fundet, at vi her naa vort Maal paa en tilfredsstillende Maade. Da det foreliggende Forslag giver Frank og Tysk det samme Timeantal, som disse Sprog nu have, ser jeg ingen Grund til at antage, at man i Fremtiden kan naa videre, end man nu naar. Engelsk er trukket frem og faar de sidste to Aar 3 ugentlige Timer; da der i de lavere Klasser væsentlig benyttes Elementarbøger, bliver det disse to Aar, der skulle anvendes til Gennemgang af karakteristiske Hovedværker o. s. v. I de to Aar kan man imidlertid næppe læse mere end 4—600 Sider, det vil sige omtrent Halvdelen af David Copperfield eller et lignende Værk. Maanedslæsning, der skal læses i fire Sprog, gør man vist bedst i ikke at tillægge videre Betydning. Hvor stor tror man nu at den Forstaaelse af et Folks Udvikling og Liv gennem Aarhundreder er, som man kan faa ved at læse nogle faa Hundrede Sider?